

ны съ капитанина Хампсей, приготвихъ еднѣ флотицѣ товарны корабы, за да натоварятъ на тѣхъ нѣщата си и да ся завърнѣтъ въ отечеството си подъ покровителство на Тетидж. За избѣгваніе на всякъ опасность бѣхъ зель и азъ отъ по-напрѣдъ заповѣдъ да продамъ стяжаніето на което бѣхъ настоятель слѣдъ смъртътъ на башъ си. На 14 Ноем. 1793-то лѣто, влѣзохъ самъ въ еднѣ ладіѣ отъ носѣтъ Морношаблъ и побѣгнахъ скритоу отъ св. Луціѣ, обладана прѣди малко отъ непріятеля. А съ себе си носяхъ и цѣнѣхъ на стяжаніето което бѣхъ продалъ. Благодареніе на опытностътъ на Хампсея, като избѣгнахмы отъ съгледваніето на Англійскыѣ корабы, влѣзохмы въ мѣчнѣхъ и неизвѣстнѣхъ тѣснинѣхъ на Грошле. А той бѣше ми заповѣдалъ да идѣ при него прѣзъ онѣзъ нощъ, и само мене очакваше за да трѣгне къмъ Францѣ. Но за злѣ честь уловихъ мя Англичанитѣ. Несравняемыѣ тѣзи прѣдатели прѣдложихъ ми едно отъ двѣтъ или да мя застрѣлятъ на часѣтъ, или да имъ обадиѣхъ тѣснинѣхъ въ коѣто ся намѣрваше флотицата и за наградѣ да ми оставятъ за мене миліонътъ който носяхъ съ себе си. Бѣхъ младъ, и ся помахихъ на прѣдложеніето. Слѣдъ половинъ часъ Тетидѣ быде потопена, флотицата быде обладана и г. Хампсей тежко раненъ. Цѣла година ся минѣ безъ да мога да заспѣхъ; бѣхъ като лудъ; и рѣшихъ да си отмѣстѣхъ на Англичанитѣ за не зас-